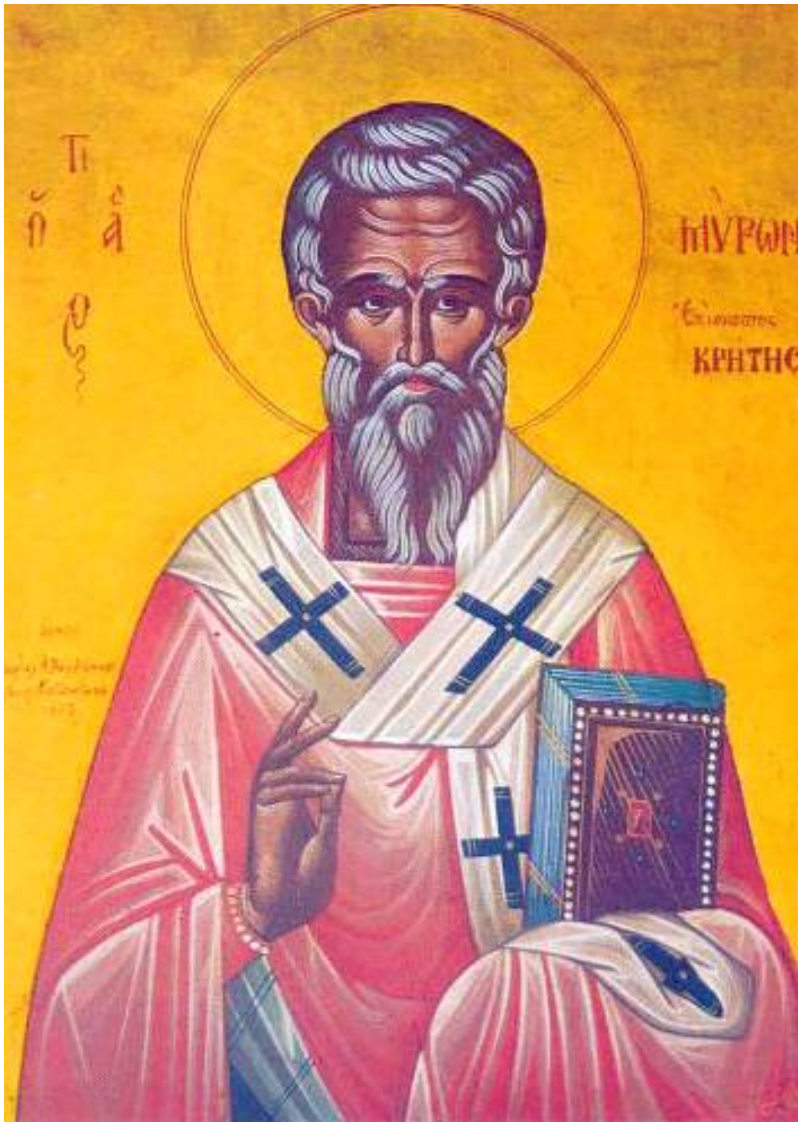

Ο ΑΓΙΟΣ ΜΥΡΩΝ

Ο Άγιος Μύρων, που η Εκκλησία μας γιορτάζει στις 8 Αυγούστου, γεννήθηκε στην Αρχαία πόλη Ραύκο ή Ραυκία, που βρίσκεται Ν.Δ. της Κνωσού, της νήσου Κρήτης και έζησε, όταν αυτοκράτορας της Ρώμης, ήταν ο Δέκιος (249-251 μ.Χ.), σήμερα δε, προς τιμή του Αγίου, ονομάζεται, Άγιος Μύρων. Οι γονείς του, ήταν ευσεβείς και ενάρετοι Χριστιανοί και μέσα σ' ένα τέτοιο Χριστιανικό περιβάλλον, ζούσε ο μικρός Μύρων, ασκούμενος στην υπακοή και το σεβασμό. Μόλις δε έφθασε, στην κατάλληλη ηλικία, παντρεύτηκε μια Χριστιανή και ενάρετη κοπέλα, που πέθανε σχεδόν αμέσως, μετά τον γάμο τους. Τότε, ξεκίνησε να μελετά, την Αγία Γραφή και να ασχολείται, με τις γεωργικές εργασίες, όπου, το όποιο κέρδος αποκτούσε, το μοίραζε στους πτωχούς. Ήταν τόση η αγάπη του, προς όλους, που όταν κάποια στιγμή διέρρηξαν τις αποθήκες του κλέπτες, φρόντισε να τους διευκολύνει, χωρίς

να κινηθεί καθόλου από τη θέση του, δίδοντας έτσι την εντύπωση, ότι απουσιάζει. Γέμισαν τα σακιά τους καρπούς και βοηθούσε ο ένας τον άλλο και τα έβαζαν στους ώμους τους. Ο τελευταίος όμως, δε μπορούσε να το βάλλει στους ώμους του, γιατί δεν υπήρχε κανείς, να τον βοηθήσει. Τότε, ο μικρός Μύρων κάνει την εμφάνισή του και τον βοηθά, να το βάλλει στους ώμους του, λέγοντάς του συγχρόνως, « να τους συγχωρέσει ο Θεός», γι' αυτό, το οποίο κάνουν.

Την αμέσως επόμενη χρονιά, τα αμπέλια φορτώθηκαν από σταφύλια, τα οποία κόβει και τα μοιράζει, στους πτωχούς. Όταν η μητέρα του, έμαθε το γεγονός, άρχισε να κάνει στο μικρό Μύρωνα, δριμύτατες παρατηρήσεις, γι' αυτό που έκαμε. Μάλιστα δε του έλεγε, ότι δε μπορείς να κοπιάζεις όλο το χρόνο και μετά από μια τέτοια παραγωγή, να μένεις χωρίς κρασί, γιατί αυτό είναι άδικο. Εκείνος, της απαντά και την παρακαλεί να μη στεναχωριέται και της λέγει, ότι: « ο αγαθός Θεός, έχει φροντίσει και για μας». Όταν, λοιπόν, τις επόμενες μέρες, πήγε ξανά στο αμπέλι, έκοψε και τα ελάχιστα σταφύλια, που είχαν μείνει. Τα μεταφέρει στο πατητήρι και ο μούστος άρχισε να τρέχει άφθονος. Γέμισε όλα τα βαρέλια του, μούστο και η μητέρα του, αντικρύζοντας το θέαμα, υμνούσε και δοξολογούσε τον Θεό.

Έτσι, άρχισαν να ξεδιπλώνονται οι σπάνιες αρετές του, η μια μετά την άλλη και η φήμη του απλώνονταν όλο και περισσότερο, στην ευρύτερη περιοχή. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα, να τον εκλέξουν Επίσκοπο Κρήτης, οι πρόκριτοι της περιοχής, παρά τις αντιρρήσεις, που ο ίδιος είχε. Η θέση του Αρχιερέα, τον γεμίζει με υποχρεώσεις και με μεγαλύτερο ζήλο ασκεί τα ποιμαντορικά του καθήκοντα, βοηθώντας ασταμάτητα, όλους εκείνους, που είχαν ανάγκη. Οι Χριστιανοί γέμιζαν τις Εκκλησίες, προκειμένου να τον δουν, να ιερουργεί και να ακούσουν τα θεία κηρύγματά του. Ήθελαν, να θαυμάσουν από κοντά, τη γλυκιά φυσιογνωμία του και το σεβάσμιο πρόσωπό του, που φανέρωνε όλη την καλοσύνη, της ψυχής του.

Ο Επίσκοπος Μύρων, καθημερινά περιόδευε την Επισκοπική του περιφέρεια, γιατί ήθελε να γνωρίσει από κοντά, τα προβλήματα του ποιμνίου του, προκειμένου, να ανακουφίσει τους πονεμένους και να βοηθήσει, τους πτωχούς. Μάλιστα, όταν κάποια στιγμή ήθελε να επισκεφθεί την Κνωσό, έπρεπε να περάσει, τον ποταμό Τρίτων (σήμερα λέγεται Γιόφυρος), που ήταν πλημμυρισμένος από τα νερά της βροχής, που έπεφταν ασταμάτητα. Κάνει την προσευχή του, ο Άγιος και με θερμή παρακαλεί το Σωτήρα μας Χριστό, να τον βοηθήσει. Αμέσως σταυρώνει να ορμητικά νερά του ποταμού και με το ποιμαντορικό ραβδί του, τα χτυπά. Τα νερά σταμάτησαν και έκαμαν δρόμο, όπου πέρασε με τη συνοδεία του, χωρίς καν να βραχούν και να κινδυνέψουν. Μόλις δε πέρασαν, τα ξαναχτύπησε με το ραβδί του, έκλεισε ο δρόμος, που είχε ανοίξει και συνέχισαν τα νερά, την ορμητική τους πορεία.

Όμως, η γενέτειρά του, είχε την ατυχία να απειλείται από ένα άγριο θηρίο, που όταν έκανε την εμφάνισή του, σκορπούσε τον τρόμο και το θάνατο, παντού. Οι κάτοικοι τρομαγμένοι, έσπευσαν να συναντήσουν τον Άγιο και με δάκρυα στα μάτια, τον παρακαλούσαν, να τους βοηθήσει. Εκείνος, αμέσως κατάλαβε, τι ακριβώς έχει συμβεί. Η απομάκρυνση του από τη Ραύκο, ήταν η αιτία της εμφάνισης του θηρίου, τους υποσχέθηκε δε, ότι θα τους βοηθήσει, αφού προηγουμένως τους απόσπασε την υπόσχεση, να παραμείνουν πιστοί, στο Σωτήρα μας Χριστό. Όταν, σε κάποια χρονική στιγμή, ο Άγιος λειτουργούσε στο αγαπημένο του εκκλησάκι, του Σωτήρα Χριστού, οι κάτοικοι έντρομοι με την παρουσία του θηρίου, έσπευσαν να εξαφανιστούν. Το θηρίο ανηφόριζε προς την Εκκλησία, αφού το χωριό είναι χτισμένο επάνω σε δυο λόφους και η πρόσβαση σ' αυτό, είναι ανηφορική. Ο Άγιος, κατάλαβε τους Χριστιανούς, που βρίσκονταν μέσα στην Εκκλησία, να έχουν θορυβηθεί. Αφού, πρώτα τους καθησύχασε λέγοντάς τους, να μη

φοβούνται, στέλνει το Διάκονό του, κρατώντας, την ποιμαντορική του ράβδο, να σταματήσει στη θέση που βρίσκονταν το θηρίο, « στο Όνομα του Κυρίου, Ημών, Ιησού Χριστού». Ο Διάκονος, πιστός στην εντολή, που του έδωσε ο Επίσκοπος του, κατηγορίζει αμέσως το λόφο τρέχοντας, προκειμένου, να το προφθάσει χαμηλά, για να το σταματήσει. Έτσι, μόλις το πλησίασε, το ακουμπά με την Επισκοπική ράβδο και το θηρίο πέφτει κάτω στο έδαφος, νεκρό. Όταν δε, τέλειωσε και η λειτουργία, ο Άγιος με το εκκλησίασμα, είδαν προς μεγάλη τους έκπληξη το θηρίο, ξαπλωμένο και νεκρό, στην αρχή της πλαγιάς, του λόφου. Ο Άγιος έριξε μια πέτρα επάνω του και αμέσως, πέσανε επάνω του τόσες πέτρες, που σκέπασαν το θηρίο. Οι πέτρες δημιούργησαν ένα μεγάλο βράχο, που έκλεισε το θηρίο μέσα του, σήμερα δε, φέρνει την ονομασία, « ο βράχος του Δράκο».

Για τους κατοίκους της περιοχής, ο βράχος αποτελεί μοναδικό φαινόμενο πρόγνωσης, καιρικών φαινομένων. Έτσι, όταν από τις σχισμές του βράχου, βγαίνουν μικρές λευκές φυσαλίδες και ακούγεται ένα φύσημα, σημαίνει, ότι ο χειμώνας που έρχεται, θα είναι πολύ βαρύς. Αν δε, κατά την διάρκεια του χειμώνα παρουσιαστούν αυτά τα φαινόμενα και συνοδεύονται από βροντές και αστραπές, τότε πρόκειται για βαρυχειμωνιά. Πολλοί είναι οι επιστήμονες που έχουν ασχοληθεί με το θέμα, αλλά δεν μπορούν να δώσουν την ερμηνεία τους, στο σπάνιο και μοναδικό, φαινόμενο.

Αυτό το σπάνιο δώρο, φρόντισε ο Άγιος, να χαρίσει στους κατοίκους της κωμόπολης, του Αγίου Μύρωνα. Φρόντισε, όμως, να τους χαρίσει και το Αγιασμένο Του σώμα, γιατί ζήτησε να ενταφιαστεί, στην γενέτειρα και αγαπημένη Του Ραύκο ή Άγιο Μύρωνα, όπως λέγεται σήμερα. Σε ηλικία 100 περίπου χρόνων, κοιμήθηκε ο Άγιος, στις 8 Αυγούστου, όπου τη μέρα αυτή γιορτάζεται, από την Εκκλησία μας.

Οι κάτοικοι του Αγίου Μύρωνα, αλλά και της ευρύτερης περιοχής, τιμούν και αποδίδουν, ξεχωριστή τιμή, στον Άγιο τους. Είναι ο προστάτης Άγιος της κωμόπολης, όπου η κάθε οικογένεια φροντίζει, να βαπτίζει ένα της παιδί, με το όνομα του Αγίου. Αυτό θεωρούν σαν ελάχιστο φόρο τιμής, για τον Άγιο, που τόσο πολύ ευεργέτησε και εξακολουθεί να ευεργετεί, τον τόπο, που τον γέννησε. Μάλιστα δε, στο κέντρο περίπου του χωριού, φρόντισαν να κατασκευάσουν Βυζαντινό Ναό, που είναι αφιερωμένος, στο Άγιο Όνομά Του, όπου υπάρχει ο τάφος Του, με το Άγιο Λείψανό Του. Όσοι δε, με Πίστη προσέρχονται να Το προσκυνήσουν, φεύγουν ευχαριστημένοι, από την Αγία Του, Χάρη.

Απολυτίκιο του Αγίου:

Ως θεϊον ἁλάβαστρον, τῶν ἱερῶν ἁρετῶν, πιστῶς ἱεράτευσας, τῇ Εκκλησίᾳ Χριστοῦ, καὶ χαίρων ἐνήθλησας, ὄθεν τῇ εὐωδίᾳ, τῶν ἐν σοῖ χαρισμάτων, Μύρων ἱερομάρτυς, τῶν παθῶν τὸ δυσῶδες, ἀπέλασαν ἀνενδότης, ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ακούστε το απολυτίκιο του Αγίου:

{mp3}ag-myron{/mp3}

ΠΗΓΕΣ:

1. Εκδόσεις , Ορθόδοξου Τύπου « Ο ΑΓΙΟΣ ΜΥΡΩΝ», Χαραλάμπους Δ. Βασιλοπούλου.
2. Απολυτικά Αγίων, <http://www.byzmusic.gr>, π. Νικόδημος Καβαρνός.

Το βίο του Αγίου Μύρωνα, τον αφιερώ νω:

1. Στους κατοίκους της γενέτειρας, του Αγίου Μύρωνα και στους κατοίκους της Νήσου Κρήτης, να προστατεύονται, από τη Χάρη του Αγίου.
2. Στην εγγονή μου Μαρκέλλα και στους γονείς της, να τους προστατεύει, η Χάρη του Αγίου.
3. Στους εκλεκτούς φίλους, Κυριάκο και Μαρία, που εγκαταστάθηκαν μόνιμα στην περιοχή, να τους προστατεύει, η Χάρη του Αγίου.

Σπήλι, Ιούλιος 2012.

Σταυριανάκης Κωνσταντίνος του Βασιλείου.

Θεολόγος, πρώην Διευθυντής, Γενικού Λυκείου Σπηλίου.

{JComments ON}